

160

Fyrst Albert I af Monaco.

Fyrsten av Monaco har i de sidste uger opholdt sig i det trondhjemske.

Fyrsten selv, en fremragende videnskabsmand og medlem af det franske akademi har ofret meget for videnskaben.

Særlig har fyrsten stillet sig overordentlig generøst lige overfor norske videnskabsmænd, og det er os kjært at kunne bringe ham under hans Norgesophold nedenstaaende vakre hyldest fra videnskabsdyrkere, der forstaar ~~at~~ hans betydning for Norge og norsk videnskab:

Fyrst Albert af Monaco er født i 1848 og overtog i 1889 tronen efter sin fader Carl III. Han har hele sit liv interesseret sig for havets utforskning. Sin første uddannelse som sømand fik han i den spanske marine. Hans første fartøi var et seilfartøi "Hirondelle", som senere er efterfulgt af to af navnet "Princesse Alice". Med disse fartøier har han hvert aar i en menneskealder drevet oceanografiske undersøgelser, og hans arbeide hører med til de grundlæggende paa oceanografiens omraade. Han har ofret denne videnskab hele sit livs kraft. Men det er ikke bare som oceanograf, han har været virksom. Ogsaa paa meteorologien, særlig paa studiet af de høiere luftlag, har han nedlagt et betydelig arbeide.

Foruden sit personlige arbeide som videnskabsmand har han virket for oceanografiens fremme ved en storslagen gavmildhed. Han har som bekjendt oprettet det praktfulde og rigt utstyrede oceanografiske Museum i Monaco og det oceanografiske institut i Paris, som indtager et helt kvartal. Til dette sidste har han endvidere skjænket 4 millioner frcs. til driftsomkostninger og vedlikehold.

Størst betydning for vaart land har Fyrsten havt ved sine Spitsbergenexpeditioner, som fandt sted i aarene 1898, 1899, 1906 og 1907. I de to første aar blev der foruden oceanografiske arbeider udført kartlægning og oplodning af Red Bay paa Spitsbergens nordkyst, et af de første større kartografiske detaljarbeider paa Spitsbergen og i de arktiske egne overhodet. I 1906 og 07 foretog han i forbindelse med ritmester Iscahsen 2 større expeditioner derop for at kartlægge og geologisk og botanisk undersøge den nordvestlige del av øgruppen. Disse expeditioners største betydning ligger bl.a. deri at en række yngre videnskabsmænd og kartografer fik anledning til at deltage deri og at de gav stødet til, at de senere hvert aar med stadsunderstøttelse udsendte norske expeditioner kom istand.

De norske som har deltaget i hans expeditioner, har han vist den største velvilje baade under arbeidet deroppe og under utgivelsen av expeditionernes resultater ved at utstyre disse arbeider paa en ligefrem fyrstelig maade med fotografier og karter.

Af vaare universitetssamlinger har fyrsten gjort seg fortjent ved at overdrage til disse en stor del af det paa de nevnte expeditioner indsamlede botaniske og geologiske materiale.

Fyrsten er en skattet foredragsholder, som har holdt foredrag om resultaterne af sine reiser i de geografiske selskaber i London, Edinburgh, Paris, Rom og andre steder.

Fyrsten har modtaget talrige udmerkelser som anerkjendelse for sin virksomhed som udøvende videnskabsmand og mæsen. Han er medlem af institut de France. I 1908 fik han det engelske geografiske selskabs guldmedalje, den høieste udmerkelse, som dette selskab raader over. Ved medaljens overrækkelse udtalte selskabetets præsident, lord Curzon, bl.a.: Deres virksomhed til videnskabens fremme falder i 2 dele, nemlig som mæcen og som aktiv

videnskabsmand. Det er som belønning for denne sidste, Vi har den ære at overrække Dem denne medalje. Samme aar blev han ogsaa æresmedlem af det tyske geografiske selskab.

Fyrsten er en utpræget personlighed og en tilbageholdende mand, hvilket bl.a. fremgaar af hans bog "La carrière d'un navigateur", som er hans livs historie. Han er en interessert humanjæger, som tilbringer en tid hver høst paa gemsejagt i Alperne. Om vinteren opholder han sig tildels i Monaco, dels i Paris og dels paa sit slot Marchais nær Rheims.

ADOLF HOEL

Artikkel i Aftenposten
1/10 1913. Nr. 497.